

0922 – 22. september

Dette er nåde, hvis noen på grunn av sin samvittighet overfor Gud holder ut i smerte når en lider urettferdig. 1Pet 2: 19.

I en preken på 15. søndag etter trefoldighet sier Luther: «Det kalles vanligvis for å tjene Gud, når vi gjør det Gud har befalt, og lar være å gjøre det Gud har forbudt. Og på denne måten kunne gudstjenesten finnes over hele verden. Ikke bare i kirken, men også i huset, i kjøkkenet, i kjelleren, på verkstedet, på åkeren, i byen og på landet, – bare vi ville leve slik Gud vil på hver vår plass.

For det er klart nok at Gud har innstiftet og vil opprettholde ikke bare kirken og det verdslige samfunn, men også familien. Alle kan derfor være med og tjene Gud, hver på sin plass i samfunnet. Først og fremst far og mor. Dernest barna, naboer og enhver såvel arbeidsgivere som arbeidstakere. For det er Guds vilje og befaling. Og slik kunne menneskene i alt sitt daglige strev være glade og lykkelige. Ikke noe ville bli for tungt for dem, hvis bare de levde etter Guds vilje i hjem og arbeid.

Men djevelen kjemper med hender og føtter for å hindre oss i å leve i denne gleden, og gi oss alle en uvilje mot det vi skal gjøre og som Gud har befalt. For at menneskene ikke skal ha noen kjærlighet til sin daglige gjerning, og Gud ikke skal få noen tjeneste». Så langt Luther.

Det er altså nødvendig at vi har et villig hjerte og åndelige øyne, tro og kjærlighet, og lyst til Guds lov. «Åndelige øyne» vil si at vi alle, der vi er satt i hjem og samfunn, må se Gud, se Gud foran seg, se Guds bud og vilje, og ikke stanse opp bare ved gjerningens egenverdi.

For det andre er det også nødvendig med en utrettelig tålmodighet. For djevelen prøver alltid å gjøre oss misfornøyde med vårt kall og arbeid. Å, for en nåde da å ha den kjærligheten til Gud som kan drukne vår misnøye i hans velbehag. Så vi bare for hans viljes skyld lider og holder ut i tålmodighet.

Apostelen Peter sier: «Dere tjenere, vær deres herrer underordnet med all frykt, ikke bare de gode og milde, men også de strenge. For dette er nåde, hvis noen på grunn av sin samvittighet overfor Gud holder ut i smerte når en lider urettferdig. Når dere gjør godt og likevel må lide, hvis dere da kan være tålmodige, finner det nåde for Gud. For til dette ble dere kalt, fordi Kristus også led for oss og etterlot oss et eksempel, for at dere skulle følge i hans fotspor».

Dere barn og dere som er arbeidstakere, merk dere disse ordene: Ikke bare de gode og milde, men også de strenge! Legg også merke til: På grunn av sin samvittighet overfor Gud – holde ut i smerte når en lider urettferdig, – dette finner nåde for Gud – til dette ble dere kalt – fordi Kristus også led for oss.

Ja, dette er godt i Guds øyne, når et barn som tror på Frelseren, lider under foreldres og søskens vrangvilje, men holder ut i ydmykhet «på grunn av sin samvittighet overfor Gud». Ikke reiser seg mot dem i tross. Og heller ikke gir seg over i sorg og oppgitthet, eller går tilbake til verden. Men lider tålmodig og venter på Herren, og har sin trøst, sin venn og tilflukt i Frelseren alene. Dette finner nåde for Gud.

Det samme er tilfelle når en trofast kristen som har en ugudelig og vanskelig ektefelle, «på grunn av sin samvittighet overfor Gud» tålmodig holder ut i trengselen, lider urett, men viser kjærlighet og lever med sin ektefelle i tilgivelsens ånd.

Det finner nåde hos Gud når en kristen far eller mor, som har ugudelige og vanskelige barn, i utrettelig fasthet, tålmodighet og kjærlighet strever med å oppdra dem, formaner, tukter, forlater og oppmuntrer, men først og sist legger dem fram for Gud i bønn.

Det finner nåde hos Gud når en lærer i Guds rike, som har en lite fruktbar arbeidsmark, likevel med kjærlighet arbeider i tålmodighet og ikke blir trøtt. Nidkjær og kjærlig, offentlig og i det skjulte, i tide og utide holder på og tukter og formaner med all langmodighet og lære. Og på grunn av dette villig lider under hele verdens, sine kollegers og alle onde ånders fiendskap. Men først og fremst selv er opptatt med å øve seg i gudsfrykt, og bygge opp nådelivet i sitt eget hjerte.

Det finner nåde hos Gud når en kristen skoleungdom tålmodig lever under sine ugudelige kameraters spott. Selv holder seg usmittet av verden, og tåler å bli ansett som en dåre for Kristi skyld. Gjerne ofrer sine evner til Gud, men med ansvar for sin framtid ser det som en plikt å streve med sine verdslige studier i ulike emner. Samtidig som det som hører himmelen til hele tiden har førsteplassen i hjertet hans.

Det finner nåde hos Gud når en håndverker «på grunn av sin samvittighet overfor Gud» er redelig og trofast i yrket sitt. Heller lever i fattigdom og opplever å miste kunder, enn å skulle benytte seg av triksing og falskhet, som hans konkurrenter i yrket tjener penger på o. s. v.

På denne måten har alle mennesker hver på sin plass, sine prøvelser og problemer. Da kreves det tålmodighet og åndelige øyne og hjerter til både å se og elske det som er velbehagelig for Gud. Bli faste og urokkelige, trofaste og flittige hver på sin plass. Og på denne måten tjene sin neste, og dermed gjøre Guds vilje. Dette finner nåde hos Gud, og er den rette måten å leve på.